

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2011 r. — Ocean Capital Administration i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-420/11)

(2011/C 290/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ocean Capital Administration (Hamburg, Niemcy), First Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Niemcy), Kerman Shipping Co. Ltd (Valletta, Republika Malty), Woking Shipping Investments Ltd (Valletta, Republika Malty), Shere Shipping Co. Ltd (Valletta, Republika Malty), Tongham Shipping Co. Ltd (Valletta, Republika Malty), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Valletta, Republika Malty), Vobster Shipping Co. Ltd (Valletta, Republika Malty), Lancelin Shipping Co. Ltd (Limassol, Republika Cypru) (przedstawiciele: F. Randolph, M. Lester, Barristers i T. Maher, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r.⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r.⁽²⁾ w zakresie w jakim zawarte w nich środki dotyczą skarżących;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, że strona pozwana dopuściła się oczywistego błędu przy ocenie, że skarżący spełniają kryteria umieszczenia ich w wykazie ze względu na fakt, iż:

— jedyną podstawą umieszczenia skarżących w wykazie przez pozwaną były zarzuty, że skarżący „stanowią własność” lub „są kontrolowani” przez Islamic Republic of Iran Shipping Lines („IRISL”) tudzież że stanowią „spółkę zależną” lub „spółkę holdingową” IRISL;

— strona pozwana nie przeprowadziła indywidualnej oceny okoliczności dotyczących każdego ze skarżących (tudzież przeprowadziła ją błędnie) by ustalić prawdopodobieństwo, iż każdy z nich może dążyć do obejścia środków ograniczających stosujących się wobec IRISL ze względu na wpływ jaki IRISL miałyby wywierać na każdego ze skarżących.

2) Zarzut drugi, że zaskarżone środki naruszają prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej skarżących, ze względu na to, że:

— środki te nie przewidują żadnej procedury umożliwiającej udostępnienie skarżącym dowodów, które stały się podstawą decyzji o zamrożeniu ich środków finansowych, czy też umożliwiającej im konstruktywne wypowiedzenie się w przedmiocie tych dowodów;

— zawarte w zaskarżonych środkach uzasadnienie jest ogólne i nie poparte dowodami;

— strona pozwana nie dostarczyła wystarczających informacji umożliwiających skarżącym konstruktywne przedstawienie swojego stanowiska w ramach odpowiedzi.

3) Zarzut trzeci, że strona pozwana nie uzasadniła w wystarczający sposób skarżącym zastosowania wobec nich zaskarżonych środków, naruszając ciężący na niej obowiązek przedstawienia w jasny sposób konkretnych i specyficznych powodów uzasadniających jej decyzję.

4) Zarzut czwarty, że zaskarżone środki ograniczają w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny prawo własności skarżących, a także ich swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, ze względu na to, że:

— środki o zamrożeniu funduszy mają znaczący i długotrwały wpływ na ich prawa podstawowe;

— objęcie skarżących ich zakresem nie ma racjonalnego związku z celem zaskarżonych środków polegającym na zapobieżeniu obejścia środków ograniczających; oraz

— strona pozwana nie wykazała, że całkowite zamrożenie środków finansowych było najmniej uciążliwym sposobem na osiągnięcie takiego celu, ani też, że wyrządzona skarżącym bardzo znaczna szkoda jest uzasadniona i proporcjonalna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65).